

[Birte Weiss]

har været et elendig pædagogisk princip. Derudover viser de erfaringer, man har fra Flygtningehjælpen, hvor man har et tilbud om undervisning og et egentligt integrationsprogram, at 98 pct. deltager i de tilbud, der stilles til rådighed. Derfor hører al den snak om tvang i virkeligheden ingen steder hjemme.

Når vi taler om skolebørnene, er det meget vigtigt, at de kommer så tidligt som muligt ind i miljøer, hvor der tales dansk. Det betyder, at de også, inden de kommer i den skolepligtige alder, skal have mulighed for at være sammen med danske børn, helst hver eneste dag. Der ligger nogle, synes jeg, endnu ikke særlig udbyggede muligheder for, at man kan kombinere undervisningen for voksne, f.eks. indvandrerkvinder, som kommer ind under det her integrationsprogram, med, at der i forbindelse med mødrenes undervisning oprettes legestuer og klubber, hvor børnene kan være sammen med danske børn.

Jeg tror, at der er en lang række ting, hvor man ved at være lidt mere fantasirig godt kan nå bedre resultater end dem, man hidtil har opnået.

Jeg vil godt understrege så stærkt, som det er muligt, at der ikke er tale om – det er et svar til SF's ordfører – at vi siger, at nu skal indvandrerne assimileres. Der er tale om det, der står i forslaget, nemlig integration. Vi siger ikke, at nu skal indvandrerne komme til at ligne en normaldansker så meget som overhovedet muligt.

Det, vi lægger op til, er, at i respekt for deres religion, for deres kultur, for deres anderledes familiebaggrund, bliver de sat bedre i stand til at klare sig i det danske samfund, end de er i dag. Jeg vil vove den påstand, at enhver, der vil gå ud og sige, at egentlig har vi fod på problemerne omkring indvandrerne, enten taler på baggrund af stor uvidenhed eller også imod bedre vidende.

Det er selvfølgelig et meget stort problem, hvis man ikke har fået et tilbud om undervisning og derfor år efter år befinder sig i det danske samfund uden at kunne kommunikere med andre end sin allernærmeste familie og de naboer, man måske har, på det samme sprog, i den samme opgang.

Derfor er dette et forslag, hvor alle elementerne skal opfattes som en slags hjælp til selvhjælp til kommunerne. Kommunerne vil, hvis dette forslag gennemføres, have bedre redska-

ber til at gennemføre den politik, de gerne vil have på området, og hvor vi i praksis må sige, at der allerede i lovgivningen og måske også på grund af nogle ikke voldsomt præcise cirkulærer er ting, der hindrer, at denne integration kan lykkes bedre.

Boligdelen af forslaget er det, der har fået den hårdeste medfart her, mens man på de andre områder vel fortrinsvis er positiv. Til den diskussion vil jeg godt sige, at først i det øjeblik man laver en kombination af en præcisering af udlejningsreglerne i det offentligt støttede byggeri og en lovfæstet anvisningsret for kommunerne i det private byggeri, vil man kunne nå til en bedre spredning af indvandrere. I øvrigt mener vi, at de forslag, vi stiller på boligområdet, ikke alene er noget, der kommer indvandrere til gode. De vil komme alle dårligtstillede i det danske samfund til gode.

Det siger jeg også, fordi det oftest stilles op, som om der er en modsætning imellem danske dårligtstillede og indvandrede dårligtstillede. Det er en modsætning, som ofte er kunstig, og med det forslag på boligområdet, vi stiller her, vil man derudover gøre den mindre.

Det, det drejer sig om, er, at man skal komme ud over den situation, der er i dag, hvor mange indvandrere næsten på forhånd er dømt til en taberstatus i det danske samfund. Vi har kun 2,8 pct. udlændinge i Danmark. Det er procentvis det halve af, hvad man har i Sverige. Det er en tredjedel af, hvad man har i Frankrig og i Vesttyskland, og det er såmænd en ottendedel af, hvad man har i Schweiz, så vores problemer er ikke større, end at vi vil kunne undgå, at det, som man kan kalde den spirende racisme, får lov til at slå ud i en egentlig fjendtlighed, hvis vi tænker os om nu, inden der begynder at komme en alt for voldsom kuldegrad imellem danskere og indvandrere.

Vi har fremsat vores forslag som en inspiration til resten af Folketinget. Vi har gjort det på den måde, vi har gjort det, fordi vi gerne så præcist som muligt ville pege på, i hvilken retning vi synes det burde gå. Men jeg vil da godt samtidig understrege, at vi vil være meget åbne over for forhandlinger. Vi betragter det som et skelet til at komme videre med indvandrerpolitikken på, og først og fremmest mener vi, at det er helt afgørende for, at en indvandrerpolitik lykkes, at der er et bredt flertal bag. Det viser også alle internationale erfaringer, og derfor ser vi frem